Kilencedik üzenet

Oszlopok és fényhordozók

Igeolvasmány: Jel 3,7-13; Fil 2,12-16

I. Ahhoz, hogy oszlopokká váljunk a Háromegy Istenben, az Isten által a gyülekezet számára elrendelt ösvényt, Filadelfia útját, kell járnunk; egyedül a helyreállított gyülekezet, amit a filadelfiabeli gyülekezet jelképez, válthatja valóra Isten örökkévaló célját, és elégítheti meg az Ő szíve vágyát – Jel 3,7-13; vö. 21,22:

A. A győzedelmeskedő hívők Filadelfiában oszlopok, akik ismerik a jelenvaló igazságot, fenntartják az igazság abszolút jellegét, és alkatilag felépülnek az igazsággal a gyülekezetért mint az igazság oszlopáért és alapjáért – 2Pt 1,12; 1Tim 3,15-16.

B. A győzedelmeskedő hívők Filadelfiában megtartják, amijük van, és amijük van, az nem más, mint az „ilyen szolgálat" az egyedülálló újtestamentumi szolgálat; igazából az Úr helyreállító munkájának célja visszavinni minket az Újtestamentum egyedülálló szolgálatához – Jel 3,11; 2Kor 4,1:

1. A Szellem szolgálata nem más, mint az új szövetség szolgálata a megistenesítésünkhöz azáltal, hogy a szíveinkbe ír az élő Isten Szellemével mint az isteni és misztikus „tintával", Krisztus élő leveleivé téve minket – ez az isteni kijelentés legmagasabb csúcsa – 3,3. 6. 8. 18; 4,1; vö. Jel 2,7b; 22,17a.
2. Az igazságosság szolgálata nem más, mint Krisztus szolgálata az objektív igazságosságunkként a megigazulásunkhoz és a szubjektív igazságosságunkként, amely belénk „hímeződik" a Szellem átformáló munkája által, Krisztus kiéléséhez és valódi kifejeződéséhez Isten organikus megmentésében – ez az isten-emberi életvitel – 2Kor 3,9; Zsolt 45,1. 13-14; Róm 5,10.
3. A megbékítés szolgálata nem más, mint az a szolgálat, amely megbékíti a világot Krisztussal a bűnök bocsánata révén az Ő törvényes megváltásukhoz, és amely megbékíti a hívőket Krisztussal, hogy olyan emberek lehessenek, akik a szellemben, a Szentek Szentjében, élnek az organikus megmentésükért – ez az emberek pásztorolása Isten szerint – 2Kor 5,18-21; 1Pt 5,1-4.
4. Olyan úton részesülhetünk oszlopnak való tökéletesítésben, hogy megtartjuk ezt a szolgálatot, Isten ökonómiája pozitív tartalmán lakomázunk, megmaradunk az Úr haladásának jelen áramlásában az Ő fősége alatt, valamint a haláltól és szakadástól távol maradunk – 2Tim 3,10; 1Tim 4,15; Róm 8,6; 16,17; 1Jn 2,18-20; 1Kor 11,29; 4Móz 16,3. 7.

C. A filadelfiabeli győztesek jellemzője, hogy ők eljutnak Isten ökonómiája isteni kijelentésének legmagasabb csúcsára:

1. Egy gyülekezet Ázsiában egyedülálló volt, és az Úr nagyra becsülte – ez a filadelfiabeli gyülekezet volt; az Úr azért értékelte őket nagyra, mert megtartották az Ő beszédét, ami azt jelenti, hogy nem fordultak el az apostolok tanításának beszédétől, Isten ökonómiája egészséges tanításától, az isteni kijelentés legmagasabb csúcsától – Jel 3,8; 2Tim 3,16-17; 1Tim 1,3-4.
2. Az, hogy a győztesek oszlopok a templomban, azt jelenti, hogy ők oszlopok lesznek a Háromegy Istenben, mert a templom nem más, mint „az Úr, a mindenható Isten, [...] és a Bárány"; Isten beléjük épül, hogy élő és drága kövekké tegye őket, és ők beépülnek Istenbe, hogy ez kőoszlopokká tegye őket Istenben az Istennel való inkorporációjukért mint Isten és ember kölcsönös lakóhelyéért – Jel 3,12a; 21,22. 3; Zsolt 90,1; Jn 14,23; vö. 1Kir 7,15-22.
3. Az, hogy Isten neve, az Új Jeruzsálem neve és az Úr új neve fel vannak írva a győztesekre, azt mutatja, hogy az, ami Isten, az Új Jeruzsálem természete és az Úr személye mind beléjük munkálódott, a Háromegy Istennel felcímkézve őket és Istenné téve őket életben és természetben, de az Istenségben nem – Jel 3,12b; 22,4b.

D. A filadelfiabeli győztesek jellemzője az ő isten-emberi életvitelük Krisztus gazdagságának élvezete által – 3,7; Ésa 22,15. 20-24:
   1. A filadelfiabeli győzteseknek kevés erejük van; ez azt mutatja, hogy ami kedvére van az Úrnak, az nem az, ha sokat teszünk Őérte, hanem az, hogy minden tőlünk telhetőt megteszünk Őérte azzal, amink van – Jel 3,8; 2Kor 12,7-10; Márk 14,8.
   2. A filadelfiabeli győztesek megtartják és szeretik az Úr beszédét, amely jobb nekik, „mint sok ezer arany és ezüst" (Jel 3,8; Zsolt 119,72. 140); ők befogadják az Isten által lehelt Szentírást minden imádság által, hogy Isten emberei legyenek Isten leheletével, valamint az Isten ökonómiájának egészséges tanításában való megmaradás által (Ef 6,17-18; 2Tim 3,14-17; vö. 1Tim 6,3-4).
   3. A filadelfiabeli győztesek nem tagadják meg az Úr nevét (Jel 3,8); az Úr Jézus Krisztus nevén kívül minden más nevet elhagynak, és hívják az Úr nevét, hogy részesüljenek az Ő gazdagságából (Róm 10,9-10. 12-13), nyíltan megvallva, hogy Jézus Krisztus Úr Istennek az Atyának a dicsőségére (Fil 2,11).

E. A filadelfiabeli győztesek jellemzője a testvéri szeretetük; a szeretet uralkodik közöttük, hogy Isten szerint pásztorolják az embereket, vagyis az Atya Istenük szerető és megbocsátó szíve és a Megmentő Krisztusuk pásztoroló és kereső szelleme szerint:
   1. Az Úr helyreállító munkája az Úr Jézus szeretésének helyreállítását jelenti; a filadelfiabeli győztesek az egység valódi talaján állnak, megtartják magukat Isten szeretetében, hogy szeressék az Urat, és szeretik az összes testvért – Júd 20-21; 2Kor 5,14; Jn 12,3; Lk 7,47; 1Jn 3,14-16; vö. 133. zsoltár.
   2. Az elsőség kívánása [szó szerint: szeretése] a gyülekezetben ellentétben áll azzal, hogy az Úr az első szeretetünk azáltal, hogy mindenben megadjuk Neki az első helyet – 3Jn 9; Kol 1,18b.
   3. A vitális csoportokban a szeretetnek kell uralkodnia; Isten előbb szeretett minket abban, hogy eltöltött minket a szeretetével, és a bensőnkben létrehozta azt a szeretetet, amellyel Őt és a testvéreket szeretjük – 1Kor 12,31b; 13,4-8. 13; 1Jn 3,14.

F. Filadelfia útja nem más, mint Isten örökkévaló ökonómiájának a 23. zsoltárban feltáruló útja, annak az útja, ahogyan Krisztus a gyülekezetet pásztorolja az Ő mennyei szolgálatában, hogy kitöltse Magát a lényünkbe az Ő Isteni Háromságában, egy Isten-embernek az életét élhessük, és így eljussunk az isteni kijelentés legmagasabb csúcsára.

II. A sötét és romlott világ közepette az a funkciónk, hogy fényhordozókként ragyogjunk, az élet beszédét tartván eléjük – Fil 2,12-16:

A. Krisztus a nap, a gyülekezettel mint a holddal és a hívőkkel mint a bolygókkal, hogy visszatükrözzék Őt az élet beszédének mások elé tartása által; amikor az élet beszédét mások elé tartjuk, akkor az azt jelenti, hogy alkalmazzuk azt, bemutatjuk azt és felajánljuk azt a világ számára azáltal, hogy kiéljük Krisztust – Csel 5,20.

B. A bennünk munkáló Isten (Fil 2,13) az ellátó Szellem (1,19), a feltámadás ereje (3,10) és a megerősítő Krisztus (4,13); amikor fényhordozókként ragyogunk (2,15), akkor az azt jelenti, hogy felnagyítjuk Krisztust (1,20), amikor pedig mások elé tartjuk az élet beszédét (2,16), akkor az azt jelenti, hogy Krisztust éljük (1,21a).

C. Vágyakoznunk kell rá, hogy megismerjük Krisztust mint a feltámadás erejét, a belsőleg munkáló Istent, a minket Megerősítőt, hogy fényhordozókként ragyogjunk a világban az Ő felnagyítására – 3,10; 2,13; 4,13; 1,20.

D. Az erő, amely fizikailag kiszabadította Pétert a börtönből, Isten ereje volt, de az erő, amelyet Pál megtapasztalt, miközben börtönben maradt, a feltámadás ereje volt – Csel 5,18-20; Fil 1,19; 3,10:
   1. Isten újtestamentumi ökonómiájában Isten szándéka nem egy külső csoda, hanem egy belső csoda; a belső csodálatos dolog abban áll, hogy Krisztus mint a Szellem belénk munkálódik, hogy a megmentésünk legyen, belsőleg fenntartva, erősítve és képessé téve minket a gyengeségünkben, hogy kiragyogjuk Krisztust – 2Kor 12,7-10.
   2. A megerősítő Krisztus jelenti a titkot ahhoz, hogy kiragyogjuk Krisztust az Ő kifejeződéséért bármilyen környezetben vagy körülményben, és e titok titka Jézus

Krisztus mindent tartalmazó Szelleme a szellemünkben mint a naponkénti és pillanatról pillanatra való megmentésünk – Fil 1,19; 4,23.

E. Zúgolódások és okoskodások egyaránt megakadályoznak minket abban, hogy megtapasztaljuk és élvezzük Krisztust azért, hogy Ő ragyoghasson bennünk és rajtunk keresztül az Ő dicsőségéért – 2,14:

1. Zúgolódások elégedetlen és titkos morgásokat és zsörtölődéseket jelentenek, beleértve kötözködést, titkos vitát, nemtetszést és panaszkodást; „se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által" – 1Kor 10,10.
2. Az okoskodások viták és megbeszélések, amelyek hordozzák a gyanakvás vagy kétség felhangját; magukba foglalnak kérdezősködéseket és kételkedést, valamint következtetések és konklúziók levonását – vö. 1Tim 1,3-6; 6,3-4; 2Kor 11,2-3.
3. A lázadó és szidalmazó szavak okokból erednek; az Úr szolgájának meg kell szabadíttatnia az okoktól, megvilágosodva az Úr által, hogy „áldott vaksága" legyen, és így Krisztus fősége alatt éljen az élet tartományában a világosság hatalma alatt, nem pedig a helyes és helytelen tartományában a sötétség hatalma alatt – Csel 22,10; Kol 1,12-13; Róm 9,20-21; 11,34; vö. Csel 16,25.
4. Az ember lázadása szavakban, gondolatokban és okokban nyilvánul meg; gondolatok és okok jelentik a Sátán, Isten ellenfele, erősségeit azok értelmein belül, akik nem engedelmeskednek Istennek; szellemi hadviselés útján le kell rontani az okoskodásokat, és minden gondolatot foglyul kell ejteni, hogy engedelmeskedjen Krisztusnak – 2Kor 10,3-5.
5. Minden alkalommal, amikor az Úr megparancsolta a népének, hogy tegyen valamit a 3Mózes 18–22. fejezetekben, behelyezte az „Én vagyok Jehova" szavakat a parancsok közé; még a *mert* szó sincs ott – „Én vagyok Jehova" az ok.

F. Annak módja, hogy megmentést nyerjünk a zúgolódásoktól és az okoskodásoktól annak érdekében, hogy Krisztust éljük és Krisztust kiragyogjuk az Ő fényhordozóiként: az, hogy kapcsolatban maradunk Vele mint a belső ösztönző erőnkkel azáltal, hogy élvezzük Őt mint az élet beszédét, közösségben maradunk Vele imádságban, és örvendező, hálát adó és dicsérő életet élünk a csodálatos szellemünkben a Háromegy Isten mint a csodálatos Szellem által Krisztus dicsőséges Testéért – Fil 1,19; 2,13; 3,10; 4,13; 2,15; 4,6; 1Thessz 5,16-20.

© 2026 Living Stream Ministry